

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

XVIII. Prophetia Baruchi,

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

4. Reg. 4. 16. οὐμνάς describitur. Sic quarto Regum pari locutione res eadem refertur. Nam quod habet Vulgata, *Habebis in utero filium*, id expressum est ex istis Ebraicis: אַתְּ חַבְתָּ
 גֶּן, Tu amplexans filiam. Non autem communis fetus concipiendi ratio hic prædictatur: quorum enim dixisset Propheta: *Creavit Dominus novum super terram?* qua præmonitione uti solent Scriptores sacri, cum magnum quid & insolitum portenditur. Sic cum Core, Dathan, & Abiron, terra hiatus essent absorbendi, ait Moses: *Sin novam rem fecerit Dominus, ut aperiens terra os suum deglutiatur eos.* Sic Deus apud Iсаiam: *Ecce ego facio nova, & nunc orientur, utique cognoscetis ea; ponam in deserto viam, & in iuvio flumina.* Ergo portentosus filii conceptus apud Jeremiam prædictitur, quem ad Messiam pertinere R. Moses Hadarsan ultro agnoscit. Clarissima deinde vaticinatione, Mosaicæ Legis & pristini fœderis abrogationem denuntiat: *Ecce dies venient, dicit Dominus; & feriam domui Israël & domui Iuda fœdus novum; non secundum quod pepigi cum patribus eorum, in die qua apprehendi manum eorum, ut educerem eos de terra Aegypti; pactum quod irritum fecerant, & ego dominatus sum eorum, dicit dominus. Sed hoc erit pactum quod feriam cum domo Israël post dies illos, dicit Dominus: Dabo legem meam in ijscribus eorum, & in corde eorum scribam eam, & ero eis in Deum, & ipsi erunt mihi in populum.* Et non docebit ultra vir proximum suum, & vir fratrem suum, dicens, *Cognosce Dominum, omnes enim cognoscetis me, à minimo eorum usque ad maximum, ait Dominus, quia propitiabor iniunctis eorum, & peccati eorum non memorabor amplius.* Novi in Christo fœderis sanctiōne, pristino abolito, his contineri scribit Paulus ad Ebraeos. Jeremias quoque, tricesimo capite quod Messiam prænuntiare declaravimus, haud multum absimilatio habet: *Et erit dies ejus ex eo, & principes de medio ejus producetur, & applicabo eum, & accedet ad me: & eritis mihi in populum, & ego ero vobis in Deum.* Et capite tricesimo tertio, quod ad Christum quoque spectat: *Et emundabo illos ab omni iniunctate sua, in qua peccaverunt mihi, & propitiis ero cunctis iniunctis eorum, in quibus deliquerunt mihi, & sacerverunt me.* Unde Lucas in Actis: *Huic omnes Propheta testimonium perhibent, remissionem peccatorum accipere per nomen ejus omnes qui credunt in eum.* Futura illa divinæ Legis, non in tabulis lapideis, sed in piorum hominum corde descriptio, quam & aliis locis pollicetur Jeremias, & ab Ezechiele quoque non semel promittitur, novo fœderi per Christum pacificando debetur. Christianos enim sic compellat Apostolus: *Epistola estis Christi, ministrata à nobis, & scripta, non in tabulis lapideis, sed in tabulis cordis carnalibus.* Debetur & novo fœderi universalis illa, quam promittit Jeremias, Dei notitia: *Isaia enim capite undecimo, quod Mel-six περιέλαμψε, sic loquitur: Non nocebunt, & non occident in universo monte sancto meo, quia repleta est terra scientia Domini, sicut aqua maris operientes.* Et alibi hæc spondet Ecclesiæ: *Ponam universos filios tuos doctos à Domino, & multititudinem pacis filii tuis.* Quo respexit Jesus Dominus, cum dixit apud Johannem: *Et scriptum est in Prophetis, Et erunt omnes docibilis Dei.* Novo denique fœderi debetur memorata hic peccatorum abolitio, cuius potissimum gratia Christum humano generi Deus promisit. Ergo totam hanc pericopen Christo adjudicandam esse statuit R. Moses ben Nachman. Aio & Christi Ecclesiam signare postremum hoc capitum comma: *Sanctum Domini non erubet, & non defruetur ultra in perpetuum;* nec enim Hierosolymitanum Tempulum potest signare, quod funditus excisum est.

XVII. Memorabilem quoque de Christo prophetiam Threnis suis Jeremias intexuit: *Spiritus oris nostri Dominus Christus captus est in peccatis nostris.* Quod quamvis Chaldaeus Paraphrastes & Rabbini plerique ad Josiam, alii ad Sedeciam trahant, si quis tamē singulas voces accurate experident, vere hic notatum Messiam competret. *Spiritus oris nostri appellatur, quippe in quo vivimus, & movemur, & sumus,* inquit post Paulum Hieronymus, quod nonnisi coacte Josia aut Sedecia accommodari potest. Dominus dicitur, quippe qui supremum rerum omnium tenet imperium. Captus esse dicitur propter peccata hominum, quod nec Josia convenit, interfictio quidem, sed non capto; nisi sagitta vulnera captum dicas, ut Amazonem Hercule sagittam vulnus presam dixit Valerius Flaccus, quod supra monui. Nec convenit Sedecia, qui non tantum alienarum, sed suarum quoque noxarum meritissimas penas luit. Christus vero Dominus, & captus est, & langores nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portavit, ut de eo prædicavit Iсаias.

XVIII. Postquam librum nomine Baruchi inscriptum, genuinum esse ostendimus, verba ipsius artulisse sufficiet, ut prævisam illi & prædictam Christi εὐαγγέλιον manifestum hat: *Hic est Deus noster, & non existimat alterius adversus eum.* Hic advenit omnem viam discipline, & tradidit illam Jacob puer suo, & Israël dilecto suo. Post hec in terris vijus est, & cum hominibus conversatus est. Unde hæc summis Johannem dicas: *Et Verbum caro factum est, & habitavit in nobis: & vidimus gloriam ejus. Scio ambigua*

PROPOSITIO VII.

313

ambigua videri Græci exemplaris verba, quæ sunt hujusmodi: καὶ οὐδὲ ὅτι μή τις
ἀρέτη, οὐτε τις αἰθερίας σωματεράφη. Ita ut, ἀρέτη, & σωματεράφη, tam ad ἄλλα
τομῆς referri possint, quam ad θεός. Sed sententiam hanc, quam admittunt verba,
ratio prorsus respuit: nam si Jacobo Deus viam discipline tradidit, sequitur in terris
viām fuisse, & cum hominibus vivente Jacobo converstatam. Quamobrem frusta
subiunxit Baruchus: Post hac in terris viā est, & cum hominibus conversata. Deinde
quis tam audax est in translationibus, ut dicere ausit viam disciplinæ in terris viām
esse, & cum hominibus converstatam? Magno ergo consensu universus Patrum coe-
tus hoc testimonium juxta Vulgati Interpretis expositionem in Christianæ causâ pa-
trocinum usurpavit.

XIX. Prodeat suo ordine Ezechiel, cuius luculentæ quoque extant de Christo *Propheetia*
prædictiones. Cum enim tricesimo quarto capite pastorum populi sui avaritiam & *Ezechielis*,
injustitiam expostulasset Deus, exauktoratis iis se gregis sui curam gesturum ipse pro-
mutat, morbidas oves sanaturum, errantes quaesturum, & in uberrima pacuia, lœti-
fimisq; sedes deducendum, ubi summa pace fruantur. Tum subiectit: Et suscitabo super eas
pastorem unum, qui pascet eas, servum meum David: ipse pascet eas, & ipse erit eis in pasto-
rem. Ego autem Dominus ero eis in Deum, & servus meus David princeps in medio eorum:
ego Dominus locutus sum. Et faciam eis pacum pacis. Deinde: Et suscitabo eis germen
nominatum: & non erunt ultra immuniti fame in terra, neque portabunt ultra approbrium
gentium. Et scient quia ego Dominus Deus eorum cum eis, & ipsi populus meus domus
Iſrael, ait Dominus Deus. Vos autem greges mei, greges pacis meæ, homines estis,
& ego Dominus Deus uester, dicit Dominus Deus. Iterantur hæc eadem tricesimo
septimo capite: Servus meus David, rex super eos, & pastor unus erit omnium eorum.
Rursum: David servus meus, princeps eorum in perpetuum: & percutiam illis fædus
pacis, pacum sempiternum erit eis, & fundabo eos, & multiplicabo eos, & dabo eis san-
ctificationem meam in medio eorum in perpetuum. Et erit tabernaculum meum in eis, & ero
eis Deus, & ipsi erunt mihi populus. Et scient gentes, quia ego Dominus sanctificator Iſrael,
cum fuerit sanctificatio mea in medio eorum in perpetuum. His Messiam premonstrari
multis approbare possumus. Primum pastoris personam gerit: sic dæ eo Isaías qua-
dragefimo capite, quo capite Messiam prædicti ostendimus: Sicut pastor gregem suum *Ils. 40.11.*
pascet: in brachio suo congregabit agnos, & in sinu suo levabit: fatus ipse portabit: sic &
de se ipse Dominus noster Iesus apud Iohannem: Ego sum pastor bonus: sic eum Pe-
trus in Epistola priore pastorem & episcopum animarum nostrarum, & principem
pastorum, & Paulus pastorem magnum ovium appellat. Servus Dei dicitur: sic de
eo Deus apud Isaïam: Ecce servus meus, suscipiam eum: & alio loco: Quis ex vobis
timens Dominum, audiens vocem servi sui? & iterum: Ecce intelliget seruus meus, exal-
tabitur, & elevabitur, & sublimis erit valde: deinde: In scientia sua justificabit ipse ju-
stus seruus meus multis: & apud Zachariam: Ecce enim ego adducam servum meum Ori-
tem. Quapropter servili schema prodidit Dominus Iesus; unde Paulus de eo: Semet-
ipsum extinxivit, formam servi accipiens. David appellatur, & princeps, & rex, &
germen: sic apud Jeremiam: Ecce dies veniant, dicit Dominus, & suscitabo David ger-
men justum, & regnabit rex, & sapientia erit: & alibi: Non dominabuntur ei am-
plius alieni, sed servient Domino Deo suo, & David regi suo, quem suscitabo eis:
parentis Davidis nomen ita gerente filio Mefisa; quemadmodum & apud Aggæum *Agg. 2.14.*
Zorobabelis nomen eamdem ob caussam Christo tribuitur. Sic & apud Isaïam: Par-
vulus natus est nobis, & filius datus est nobis, & factus est principatus super humerum *Ils. 9.5. &c.*
eius: præterea: Ecce testem populis dedit eum, ducent ac præceptorem gentium. Hinc An-
gelus ad Mariam de Christo Iesu, apud Lucam: Dabit illi Dominus Deus sedem David *Luc. 31.31.*
patris eius, & regnabit in domo Jacob in eternum: & regni eius non erit finis: & de eo-
dem Petrus in Actis: Hunc principem, & Salvatorem Deus exaltavit dextera sua. Fecundus *Act. 5.31.*
icturum se cum populo suo pollicetur Deus: sic apud Isaïam: Feriam vobisum pa-
ram sempiternum, misericordias David fideles: sic & apud Jeremiam: Ecce dies venient, *Ils. 35.5. 4.*
dicit Dominus, & feriam domum Iſrael & domum Iuda fædus novum. Pacem hoc feedere
fancitum iri-ait: sic Isaías de Mefisa temporibus: Habitabit lupus cum agno: & alibi: *Ils. 11.6. &*
Non erit ibi leo, & mala bestia non ascendet, nec invenerietur: sic Christus apud Jeremiam: *Ils. 9.*
Revelabat illis depreciationem pacis. Pavebunt & turbabuntur gentes in universis bonis, & in
omni pace quam ego faciam eis: & apud Osean: Et percutiam cum eis fædus in die illa
cum bestia agri, & cum volvete cœli, & cum reptili terra, & arcum, & gladium, & bellum
conteram de terra, & dormire eos faciam fiducialiter. Unde & Paulus de Christo Iesu:
Ipse enim est pax nostra. Ergo ad Mefisam hæc Ezechielis sine controversia à Judæis *Eph. 2.14.*
referuntur, maxime vero ab Abrahamo Aben Ezra, & Davido Kimchi, & Davidis
nomine Mefisam nosci Thalmud docet. Quidam tamen ex hoc Judæorum grege, quos

Rr